

каели женския вкусъ билетѣ добри или не. Ка-
то седела между тѣзи нѣща, ней ѝ се много
харесъвъ паяка, който растачалъ нишкитѣ си!
да си прави гнѣздо.

Тя била сама въ стаята си и се занимавала
да прави капели, като подържала на послѣдната
Паришка мода.

— Додохте! извикала Катерина Павлова,
като видела Налитаевъ.

— Както видишъ, отговорилъ послѣдния,
комуто се щело да седне на стола.

— Позволете ми да Ви попитамъ, попита-
ла съ обидень тонъ, като си издигнала очи
отъ работата—Добрѣ ли прикарахте узарана съ
Дария Иванова?

— Какво? азъ ли? Нищо не разбирамъ.
Що искашъ съ това да ми кажешъ? Какво мо-
же да стане между мене и Дария Иванова? За-
бѣлзвамъ, че ми си сърдита, безъ да има нѣ-
коя причина,

— Често ми се случава, да узнай това о-
нова за твоето повѣдение, което желая, макаръ
и да съ не съсещашъ за това.

— Катаринке! ти мя докачашъ. Това ми е
за чудо. . . . Най повече днесъ, когато се мно-
го нуждая отъ твоето съчувствие и утѣшение.

— Не сѫ даже съмнявамъ въ това! Ти на-
вѣрно скаралъ ли се сѫ съ Дария Иванова?

— Да.

— Азъ това и зная . . . въ тъкъвъ слу-
чай иди при нея, нѣка тя те утѣши, а применѣ